

ærede Medlemmer, naar de læse dette, se, hvorledes Langhoffs Tilstaaelser fremkom, paa hvilket Tidspunkt og med hvilken Begrundelse, og derefter danne sig en Mening om, hvilken Noblesse den højtærede Justitsminister har udvist, da han her i Tinget oplæste Langhoffs Tilstaaelse.

Den højtærede Minister siger, at der er ingen, som beskylder Dr. B. og Dr. C. for at være Morfinister, men hver Gang den højtærede Minister siger dette, glemmer han at tilføje, at der derimod er fremsat en Beskyldning mod Dr. B. for, at han tidligere har misbrugt Morfin i en saadan Grad, at det har efterladt varige Følger, som gøre ham uskikket til at beklæde en ansvarsfuld Stilling, og at Overlæge Rasch erklærer, at han er saa uduelig til sin Embedsvirksomhed, at det ikke alene maa skyldes Udygtighed, men ogsaa Sløvhed og aandelig Defekt. Naar der saa siges, at Dr. Muus skulde være skreden ind tidligere, maa man dog huske paa, at Stadslæge Hoff har dækket over disse morfinistiske Læger. I sin Egenskab af Sundhedsstyrelsens Formand har Dr. Muus spurgt alle de overordnede Lægeautoriteter i Landet, om der blandt de under dem sorterende Læger var nogen, som var morfinistisk. Stadslæge Hoff har den 23. Februar 1911 afgivet en embedsmæssig Erklæring om, at der hverken fandtes morfinistiske eller alkoholistiske Læger i København. Sundhedsstyrelsen kunde da vanskeligt komme til at foretage noget overfor de københavnske Læger, idet Stadslæge Hoff dækkede dem som deres overordnede.

Men ikke alene denne, som der er Grund til at tro fejlagtige, Embedserklæring har Stadslæge Hoff afgivet, men han har tillige, hvad man ser af de ikke mere fortrolige Bilag, som Læge A.s overordnede afgivet Erklæring om, at Læge A. ikke er Morfinist. Denne Erklæring er afgiven den 8. December, uagtet Stadslæge Hoff kunde have faaet at vide, at Læge A. er Morfinist, hvis han blot havde spurgt ham. Redegørelsen, som Sundhedsstyrelsen har sendt til den højtærede Minister, bliver sendt til Stadslæge Hoff, for at han kan gøre sig bekendt med den og svare paa den, men hvem der ikke kunde faa den, var Folketingets Medlemmer, vi kunde vente til bagefter. Derved har den højtærede Minister en let Lejlighed til at vinde en Sejr i Forhandlingen, idet han er et Hestehoved foran os andre og taler om det, vi andre ikke have faaet at vide. De Sejre misunder jeg ham nu ikke. Før eller senere ride vi ham ind, og saa kunne vi tale

om Sagen paa Siden af hverandre. Mig forekommer det umuligt, at Stadslæge Hoff kan sidde som Formand i Sundhedsstyrelsen, naar der skal ske en grundig og upartisk Undersøgelse af de Embedsførseelser, som han muligt selv kan have gjort sig skyldig i, og en grundig, dygtig og upartisk Undersøgelse af, hvad der er forbrudt af Lægerne A., B. og C., som han har taget Parti for, idet han har erklæret, at Undersøgelsen imod dem bør stilles i Bero.

Der er — det maa man ikke nu ved Slutningen af Forhandlingerne glemme — blandt alt det, som er fremsat for Tinget, ikke oplyst et eneste Moment, som begrunder Afskedigelsen af Dr. Muus, udover den højtærede Ministers fuldkommen vilkaarlige Paastand om, at Dr. Muus med Villie har fortiet noget for ham. Denne Paastand er det ikke lykkedes at underbygge, det er kun en tom og intetsigende Paastand, der er ikke den mindste Smule af objektivt Grundlag eller det mindste Spør af Sandsynlighed for dens Rigtighed. Og det forekommer mig ikke betryggende, at der nu skal vedtages et Ændringsforslag om, at Hoff skal ansættes i Muus' Stilling med 1,000 Kr. højere Begyndelsesgage o. s. v., thi det bærer i Sandhed ikke hen imod den upartiske Undersøgelse, der er lovet os. Naar den højtærede Justitsminister nu taler saa meget om en upartisk og grundig Undersøgelse, som han nok skal medvirke til, saa er det Ord, der ere meget smukke, men den højtærede Justitsministers Handlinger tale derimod, naar han arbejder for at faa Etatsraad Hoff ansat som Sundhedsstyrelsens Formand, inden den grundige Undersøgelse er anstillet.

Justitsministeren (Bilow): Jeg vil ligesom det ærede Medlem, der nu satte sig, bede ærede Medlemmer læse Forhørene over Dr. Langhoff grundigt og da se efter, om det ikke udtrykkelig er klart, at Dr. Langhoff intet som helst har forbrudt, uden naar han var paavirket af Spiritus, og maa jeg bede ærede Medlemmer lægge Mærke til, at der neppe er Tvivl om, at Læge Langhoffs Forklaringer paa dette Punkt ere rigtige, idet de bekræftes ved Vidneforklaringer for de Tilfældes Vedkommende, der ere passerede i Sakskøbing.

Dernæst skal jeg gøre en kort Bemærkning til, hvad det ærede Medlem sagde om de Følger, Morfinismen havde haft for Dr. B.s Sjælstilstand. Der staar i Brevet, at „Fejltagelserne have her været af den Art, at de ikke alene synes at skyldes manglende Specialkundskab, men